

ת"פ 6692/05 - מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נגד יגאל לואי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6692-05 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' לואי
תיק חיצוני: 839/05 ר

בפני	כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
מאשימה	מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי
נגד	
נאשמים	יגאל לואי

החלטה

ביום 31.10.06 נגזר דינו של הנאשם בתיק שלפניי על ידי מותב אחר, וגזר הדין כלל מאסר, קנס ופיצוי.

המותב שגזר את הדין הורה ביום 31.12.06 במסגרת החלטה משלימה, כי: **"הנאשם ישלם את הקנס והפיצוי שפסקתי עד לא יאוחר מצהרי היום של יום שחרורו, קרי הנאשם לא ישוחרר לפני תשלום הקנס. הכוונה היא לכל התשלומים שקבעתי, הפיצוי והקנס"**.

ביום 17.6.12 עתר הנאשם כי בית-המשפט יקבע שהקנס ישולם לאחר שחרורו מכל המאסרים שנגזרו עליו, והפנה להחלטת המותב הקודם. העתירה נגעה לתיק הנוכחי ולתיק 13192-05-11 (להלן: "שני התיקים").

ביום 27.5.13, לאחר שהתקבלה עמדת המאשימה כי היא נכונה לכך שתשלום הקנס בהתאם להחלטת המותב הקודם ידחה הלכה למעשה עד ליום סיום ריצוי כל מאסריו של הנאשם, לרבות מאסרים נוספים שהתווספו בתקופת מאסרו בתיק הנוכחי, ניתנה החלטה לפיה הקנס ישולם בסיים ריצוי כל המאסרים. משמעותה האופרטיבית של ההחלטה הייתה שהוראת המותב הקודם, לפיה הקנס והפיצוי ישולמו עד לא יאוחר מצהרי יום שחרורו של הנאשם, תחול ממועד סיום ריצוי כל עונשי המאסר ולא רק עונש המאסר בתיק שלפניי. ביום 26.8.13 ניתנה החלטה המבהירה כי הארכה שניתנה חלה על שני התיקים.

ביום 9.6.16 פנה הנאשם בבקשה שתנתן לו ארכה נוספת לאחר שחרורו מבית המאסר. המשיבה פירטה בתגובתה את התנגדותה לבקשה.

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, לא מצאתי כי יש הצדקה לארכה נוספת מעבר לארכה עד לסיום ריצוי המאסרים שהתבקשה וניתנה, כמפורט לעיל. זאת, בהתחשב במועדי גזרי הדין ובמועדי התשלום המקוריים שנקבעו, בארכה

שניתנה, בקביעתו המפורשת של המותב הקודם כפי שצוטטה לעיל ובעובדה שלא שולמו כל כספים שהם בכל הזמן שחלף.

בשולי הדברים יצוין כי ההחלטה ניתנת רק כעת עקב שהותי בשבתון בחו"ל עד ליום 23.6.16.

ההחלטה תשלח בפקס לצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשע"ו, 24 יוני 2016, בהעדר הצדדים.